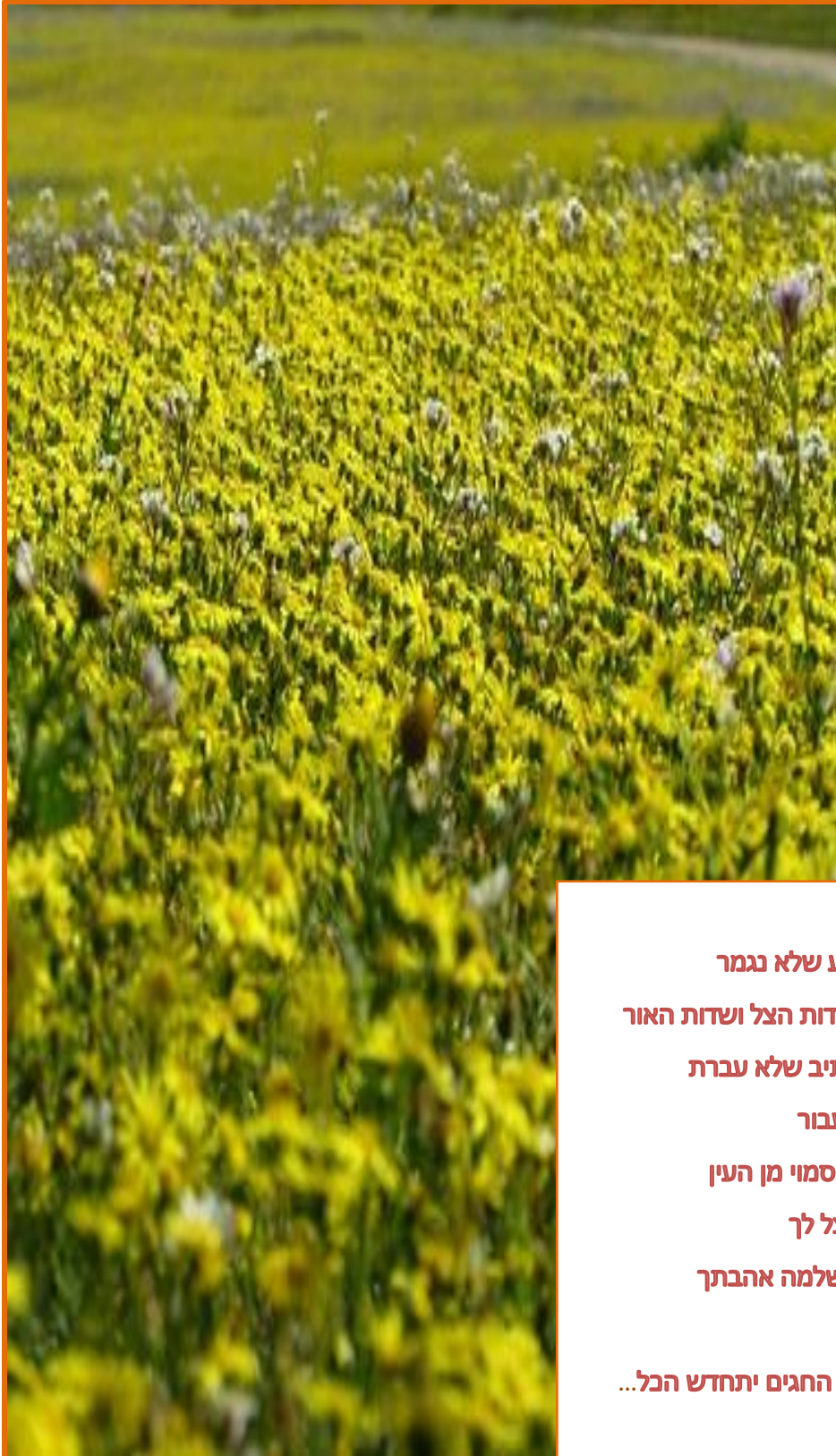

מבין משאבים 2317. כ' בניסן תשפ"ה. 18 באפריל 2025

התחדשות אחרת/ נעמי שמר

עייפות בלתי מוסברת.

פיק ברכיים לא מובן

צל שרב על כל הדרך,

ואבק לבן

אבל עודך משווע

לגשמי ברכה

עוד רחוקה מנחתך

אחרי החגים יתחדש הכל.

יתחדשו וישובו ימי החול

האוויר, העפר, המטר והאש

גם אתה,

גם אתה,

תתחדש.

בגנך פורחים לפתע

עץ הפרי ועץ הסרק

ועץ החלומות

ועץ הטוב והרע

ומוטלים כל כליך

בחצר ביתך

לא נשלמה מלאכתך

אחרי החגים יתחדש הכל....

במסע שלא נגמר

בין שדות הצל ושדות האור

יש נתיב שלא עברת

ושתעבור

שעון סמוי מן העין

מצלצל לך

לא נשלמה אהבתך

אחרי החגים יתחדש הכל...

י - דברי פרדה / אילן בן טל
שיונה אחי היקר והאהוב / אלעד בן טל
דברי צנבא בן טל
מהנצעה בקהילה / יצקה צנבר
הטיוט לירושלים 2025 / אילי אלישע
פורים 2025 - סיכום חוליה
קדם-פסח / חוליות פסח
צהדים היינו / מהבאז של דן חנוק
סיום תפקיד יו"ר מנהלת החינוך / הילה צנבר
מהנצעה בספרייה / רחלי
מתנדבים להסעות / צביקה צוקדיה
מהנצעה ביסובנו / נאה פרסי

בית משאבי שדה משתתף באבלה
של משפחת בן-טל
האחים אילן וגלעד
הרעייה בתיה, והילדים בארי ועלמה,
וכל המשפחה המורחבת
על מותו בטרם עת של האב/האב/הדוד
שי בן טל ז"ל
בן המשק מכיתת תמר וחבר קיבוץ בעבר

ע' – דברי כרדה. אילן

התעוררתי הבוקר במין תחושה/הזיה/חלום שצריך לנער אותי ולהגיד, זה לא אמיתי, לא יכול להיות ששי איננו. בתקופה כל כך הזויה עוד משהו לא הגיוני. איך זה פתאום באמצע שיא העשייה, מלא יוזמות ורעיונות חדשים, הנחיית קבוצות, פיתוח תיירות במצפה רביבים ובנגב, תכנון ליל הסדר ועדכון ההגדה המשפחתית ואין ספור פגישות ו.....

שי היה איש של חיבורים, תראו איזה מגוון של אנשים באו להיפרד ממנו. כשאני חושב על זה בעצם הוא נגע באנשים עם כל חלקי גופו:

עם חלק מהאנשים דרך הלב הרחב שלו, לא לב של רחמים או חמלה. לב שמכיל, לב של אמפתיה ואכפתיות. אהבה פשוטה ואמיתית עם כוונות לעזור ולקדם.

עם חלק דרך הראש. במפגשים של לימוד, במדרשי עתיד במדבר, בהנחיית מורים, במפגשים המעורבים ב"מן הבארות" בדיון על עקרונות, בחיפוש ערכים ובמציאת משמעות עמוקה בכל עשייה.

עם חלק דרך הידיים. לא אמן גדול (יעידו יצירותיו) אבל יוצר מברזל ומעץ. נדנדות ושערים, גדרות לחצרות, כל מה שמישהו צריך, או ששי חושב שהוא צריך, מייד הוא בונה. החליט שאני צריך נעילת ידית לממ"ד, לא ויתר עד ששכנע אותי לקחת. ולא רק יוצר גם מלמד, להיום קבע עם 3 אנשים מהמרכז לבוא לסדנת ריתוך.

שי אהב מאוד להתחבר לאנשים דרך הרגליים. טיולים ברחבי הנגב עם קבוצות שונות של אנשים. בעצם כל הזדמנות לטייל טובה בשבילו. וכמובן רכיבה על אופניים. אם זה אימוני כושר למיכאל ביטון, או שחרור לעצמו, או טיולי אופניים של רמת הנגב.

ישנם תחומים רבים נוספים שנגעו בשי כמו שחיה ובישול והצגות ועוד ועוד, איש רב פעלים ורב תחומים. בכל מקום היה משמעותי ודומיננטי. בכל רמ"ח איבריו מתחבר לאנשים, ועכשיו אנחנו נשארים עם חור גדול, חוסר ענק וכאב בלב.

נוח על משכבך אח קטן ויקר.

דברים אלו, פחות או יותר אמרתי בע"פ בלוויה, אבל אם כבר אני מעלה לכתב, אז אני רוצה להוסיף את הפן האישי שלי עם שי.

כשאני מסתכל על 62 שנות חיי (מתוך ה72) המשותפות לשנות חייו של שי, אני רואה עד כמה חייו היו שזורים בחיי.

החל מלידתו שזוכר לי כאילו היה זה היום, כאשר העירה אותי תמר מעודד, המטפלת בבית הילדים, לספר לי שאמי ילדה תאומים. קפצנו והתחבקנו בשמחה במשך זמן ארוך. אחרי מספר ימים לא שרד התאום ונשאר שי – מתנה.

כשהיה בגן נהגנו בני למל, שהיה מאומץ אצלנו, ואני לקחת אותו מה"חדר" של ההורים לגן. שי אהב ללכת איתנו כי המצאנו כל מיני סיפורים משעשעים ומטופשים. יותר מאוחר

כשהתגייסתי, הצבא אהב להשאיר אותי הרבה שבתות בבסיס. אני זוכר שאמרתי שאני מתגעגע רק לשי (גילי סליחה, הוא היה קטן וחמוד ואתה היית כבר גדול).

כששי השתחרר מהצבא הוא הצטרף לצוות הרפת (אני ניהלתי), בהתחלה בתור חולב מהשורה, אך מהר מאוד הפך לאיש תחזוקה. בשליטתו במסגרות וביזמותו תיקן את כל השערים והגדרות, סידר שקתות ועגלות וכל דבר שדרש תיקון. גם למרזבים ולגגות הוא ניגש, מה שגרם לצניחה מגג שנשבר ולנפילה לרצפת הבטון מגובה של 4 מטר. כשהגעתי למרפאה חסר נשימה הרגיעו אותי שלא נשבר כלום והכל במקום. צריך רק קצת מנוחה. שי ניהל את התרבות במשאבי שדה במשך כמה שנים. יצא לי לרכז את פסח כמה פעמים בתקופה זו. העומק והרצינות ששי העניק לעשייה התרבותית, ז"א לא רק ארגון טכני לחג, אלא התייחסות למשמעויות ולמקורות הביא, לדעתי הצנועה, לסדרים המוצלחים והעשירים ביותר שנחוגו בימים של סדר קיבוצי.

במהלך שנותיו הרבות ב"עתיד במדבר" שי יצא לשנת לימודים. הוא קרא לי לדגל למלא את מקומו בצדדים הטכניים/כספיים של העמותה. לאחר מכן כאשר נושא התיירות הפך למשמעותי יותר בעמותה ושי כמובן ניהל את התיירות, בהמצאות לאטרקציות וביזמויות לפעילויות שונות, הצטרפתי תחת שרביטו לקידום השיווק של התיירות. במקרים רבים גם הצטרפתי אליו להדרכות ולמדתי הרבה על המקורות היהודיים שלנו וטכניקות הדרכה שונות.

ישנם כמובן עוד הרבה אירועים ומפגשים שקצרה היריעה מלפרט וחלקם טוב שיישאר רק בינינו, אך מסתבר שמבלי שאתן את הדעת היה שי משולב מאוד, החל מלידתו ועד יום מותו בכל חייו. כמו לכל מי שפגש אותו, גם לי הוא פשוט הוסיף עוד נדבך לחיים. יהיה זכרו תמיד איתי

עיונה אחי היקר והאהוב, (דברים שנאמרו בהלוויה)

איך אפשר להיפרד ממך ואתה באמצע החיים ותוך כדי העשייה. באמצע גידול המשפחה, תוך כדי כל הפרויקטים שלך, ובכלל יש לי השתלמות מורים איתך וכתבת בקבוצה שצריך לקבוע עוד מפגש במקום זה שהתבטל...

על השולחן במרפסת נשארו אתמול מארז של אלקטרודות לריתוך וכפפות עבודה. מונחות באיזה חוסר סדר, מחכות לסדנת מסגרות שקבעת להיום. מספרות קצת אותך ועליך. על עשייה ועבודה בלתי פוסקים, על שילוב של חומר ורוח- איך דרך הברזלים גם אפשר לגעת באנשים. מספרות גם על הרעיונות החדשים שצצו כל פעם אצלך, בדרך כלל עם תכנון כללי בלבד ואלתור תוך כדי פעולה, כאלה שמשרים רוח טובה יחד עם רישול חינני.

המון אנשים הוקירו והעריכו אותך ואם מנסים לפענח את סוד הקסם אני חושב שהרבה טמון ביכולת שלך לשלב - למשל, להגיע בכובד ראש לנקודה ולהדגיש אותה במלוא חריפותה, אבל גם לעטוף את הדיון באווירה קלילה ומחויכת. למשל, לספר משהו מרגש ואמיתי ולהגניב לתוכו איזה מסקנה צינית. או לדעת להקשיב בשיא הריכוז ותשומת הלב,

כשסוף סוף נתת למישהו אחר לדבר, אבל אז לגלות חוסר סבלנות כשהוא חזר על עצמו, או סתם שיעמם.

את השם שיונה טבעה הדודה הינדה ובתוך המשפחה הוא נקלט לעד, כנראה כי הוא נותן את התוספת הקונדסית שלך, את הצעיר הנצחי שאתה וגם את הקרבה הגדולה שיש לך עם כל האחיינים. לי היית אח קרוב שלפעמים הייתי מרגיש כאילו אתה האח הבוגר, הרציני והמנוסה ממני ולפעמים האח הצעיר והפוחז, כמו הילד שהיה בועט בסוף המשחק, בכוונה, את הכדור לגינה של דרורה השכנה כדי לראות אותה יוצאת בחמת זעם ומחרימה לנו את הכדור והיית משחזר את דבריה בחיקויים מדויקים ומצחיקים שבגללם אפילו אמא לא הייתה יכולה לכעוס עד הסוף אחרי שהייתה נאלצת לשמוע את נאומי התוכחה שלה.

שמחתי איתך כשיצאת לירוחם לבנות חיים חדשים. ראיתי באהבה את המשפחה שבנית עם בתיה היקרה וליוויתי את רגעי האושר כשבארי ועלמא באו לעולם. מאתמול אני מנסה בכוח להיאחז בזיכרונות ובדברים הרבים שעשית והשארתי לנו במקום לבכות על כך שהלכת באמצע עשייתם. נוח על משכבך בשלום, כך נהוג לומר, ואני חושב שאם קיים מקום כזה, שבו שוכבים לנוח בשלום, אתה כבר תארגן שם סדנאות, תגייס מבשלות, תוציא טיולים ותשב עם החברה סביב דף לימוד. נפרד ממך בכאב רב ואהבה גדולה. גלעד

איך נפרדים מדוד שנותן כ"כ הרבה חיים צבעוניים ליקום. חיים שנותנים ומשאירים דרך ארץ, דרך של נתינה ואהבה.

פתאומיות שלא מתעכלת.

אני זכיתי לקבל אותך כדוד.

תודה על המתנה הזאת ממך שבחרת להיות דוד שלי.

נתת לנו את הכי הרבה דוד ממך.

מאז שהיינו ילדים אחד הדברים שהכי אהבת זה להיות דוד.

ראינו כמה אושר זה מילא אותך.

בכל המפגשים המשפחתיים

ובמוצאי שבת האגדים והנוסטלגיים של הציפיס של סבא וסבתא שכל המשפחה נפגשה קבוע.

כשגרת בקיבוץ היית מרים טלפון לסבתא כי אני תמיד הייתי שם ואומר לי עינבי בואי הכנתי סיר, בואי תאכלי.
ושאתה מכין אתה מכין לגדוד שלם שיהיה עוד.
ואתה מבשל טעים ברמות של לאכול עוד.
והפסטו הטעים שתמיד אתה מכין והיית מביא לי לפעמים צנצנת.
סימסתי לך דוד תרשום לי רגע כמויות איך אתה מכין את הפסטו.
כי הייתי צריכה כמויות.
ואצלך כמויות זה שימי חופנים והמון ובנדיבות.
אני לא מודד פשוט שם.
כמו בחיים לא מודד פשוט אוהב.

תודה על אור אינסופי שהשארתי לנו פה ביקום
על דרך ארץ מחברת בין קהילות שונות.

תמיד שהגעת החיוך אצל כולם היה מתרומם וישר נהיו דיבורים וצחוקים.
אי אפשר היה לפספס אותך.
אין מצב שהיה שקט שאתה נמצא.

השארתי פה המון שי ממך.
המון מתנה של אור ושל עשיה.

היית גם מדריך נעורים שלי של אחי ושל עוד כמה בני דודים.
בחרת להראות לנו דרך של לצמוח מתוך כיוון ומשמעות.
לא באת מדור של פינוקים.
ואנחנו הדור שפתח את הפינוקים כשעברנו לישון מלינה משותפת בגן ללינה משפחתית בבית.

זכינו לחוות איתך פיסת ארץ של טיולים לאורכה ורוחבה.
טיולים שתמיד יישארו לי שם בלב של הזיכרון הטוב.
טיולים של תודה שטיילת איתך.
באחד מטיולי הנעורים שעשית לנו בהרי אילת נגמרו לנו המים באמצע.
וסיימנו אותו חצי מיובשים עם שרירים תפוסים.
טיול חוויתי שאי אפשר לשכוח.

אני לא מעכלת את הפתאומיות הזאת, היא לא קשורה אליך בכלום.

היום זה 1 באפריל היום הזה שעובדים על כולם שמישהו יגיד לי שעבדו עלי ותבוא פתאום באיחור האלגנטי שלך.

אני לא יודעת איך זה בלעדיך
אבל אני יודעת שזה כבר חסר וחסר מאוד.

תודה לך על כל האור האינסופי שהשארת לנו.
והמשפט שאיתו אני בוחרת לסיים זה מה שהזכרת לכולם ממך- "הקו שמחבר בין כולם
הוא הקו העגול של הלב"
אוהבת אהבה אינסופית
עינבי האחיינית

מהנצפה בקהילה

בשעה טובה ולאחר הרבה מאוד שנים, הצבענו על הסכם קליטה שעבר ברוב מרשים, וקרוב למאה בנים ובני/בנות זוגם יהיו לחברים ב-1/1/27. זהו מהלך היסטורי שמחזיר אותנו למספרים הגדולים של חברים שהיינו פעם. לצערי, עוד לא הצלחנו לבחור מנהל קהילה מבין המועמדים שהגיעו, נקווה שבקרוב זה יקרה. הקהילה חייבת מנהל במשרה מלאה. כרגע מטפלים בדברים דחופים, אבל מורגש חוסר וצורך בהרבה נושאים. לוח המודעות מלא בדרישות לעובדים ותפקידים וזה פוגע ביום ובתוכניות עתידיות. בשעה טובה התחלנו גם בחתימות על שיוך דירות. עד עתה חתמו 2/3 מהציבור, נקווה שעד סוף החודש נסיים את התהליך, שנותן בטחון לכל אחד ואחד. כמו כן, על פי ההחלטות נתחיל השנה בחלוקת שיוך הנכסים וחובות לחברים. נושא שיעמוד בקרוב על הפרק להחלטת החברים זה שינוי אורחות חיים, נביא הצעת המזכירות ונקיים דיון בנושא. נושאים והחלטות שהיו בתקופה אחרונה :

- הוחלט להמשיך התקשרות עם המכינה "דרך ארץ" בהסכם ל-5 שנים. מכינה כפי שהייתה השנה, מחודש ספטמבר עד מרץ. מדובר בכ-40 בני נוער מכל הארץ.
- הוחלט על שיפוץ המועדון לחבר. השיפוץ יהיה על פי דרישות המוסדות הממשלתיים למועדון מופת ויכלול הרחבה גדולה, שתהפוך את האזור למרכז קהילתי. התקבל אישור מביטוח לאומי לסכום נכבד לשיפוץ, בנוסף, יש גם כספים מהמועצה ותתווסף גם השתתפות מהקהילה.
- ועדת צרכים מיוחדים חייבת להיבחר בקלפי, (מלבד בעלי התפקידים). חברי הועדה: גילי בן טל – מרכז הועדה, מנהל הקהילה, עובדת סוציאלית של הקיבוץ, מרכז ועדת בריאות ושני נציגי ציבור ירון זריז ואלי אלישע. הנושא יובא לאספה הקרובה להצבעה. קדנציה לנציגי הציבור 4 שנים.
- ליווי אדריכל נוי – הוחלט ללוות את מנהל הנוי דובי אשל. באחריותו לבצע את ההצעות שיתקבלו. התקציב יחולק 40% מתקציב הנוי ו-60% מתקציב נראות של המועצה.
- חניות בקיבוץ - ו. תכנון בודקת אפשרויות לפיתוח חניות במקומות נוספים בקיבוץ. בינתיים אני מאוד מבקש לחנות במקומות מסודרים, גם אם יש הליכה של כמה עשרות מטרים. כמו כן, מבקש להשאיר את המדרכות פנויות להליכה מסודרת, חבל מאוד שחם וחלילה יקרה אסון ונתעורר מאוחר מדי.
- התקבל תקציב חוסן לשנת 2025, הוקם צוות ונבצע 6 אירועים במשך השנה.

- סיכמנו ביצוע הוצאות והכנסות הקהילה שנת 2024 ותוכנית לשנת 2025, יובא לאחת האסיפות הקרובות.

אני מאחל לכולם חג שמח, שיהיו לנו חגים יותר שמחים ובעיקר נתפלל ש-59 החטופים יהיו משוחררים כמה שיותר מהר ואז נוכל כולנו לחגוג את חג החרות ביחד.
בריאות ורק רגעים יפים לכולם,
יעקב ענבר

מזל טוב ושפע ברכות
לנעמה ועמית והמשפחה
להולדת הבת גאיה
נכדה לשילה ועמליה
בית משאבי שדה

הטיול לירושלים 2025

לארגן טיול לחברי קיבוץ, שביקרו כמעט בכל מקום בארצנו הקטנטונת, זה דבר לא פשוט. לאחר שנתיים שלא יצאנו מהסיבות הידועות הוחלט על תקציב מתגמל. לצוות המיומן והוותיק, איתי ש., יהודית ז., לאה ש. ואנוכי, הצטרף שילה ויחד התחלנו במלאכת תכנון הטיול. המקום שנבחר ירושלים, והתאריך נקבע כך שיתאים גם למורים שביננו. אז מה היה לנו?

בדרכנו לירושלים, עצרנו בחאן שער הגיא לארוחת בוקר "מצרית" שכללה פול, חומוס, ביצים חומות ומטעמים כיד המלך. שם צפינו במיצג בנושא השיירות לירושלים והשתתפנו אקטיבית בפעילות. משם הגענו ל"עיינות תלם" שם קיבלנו הסבר מאלף על המושג "טבע עירוני" וכיצד זה בא לידי ביטוי בירושלים. ובירושלים, סיירנו ברחוב הנביאים ובסמטאות אשר מסביב. נסענו למלון למנוחה קצרה, ויצאנו לארוחת ערב טובה במסעדה.

ביום השני צעדנו בשכונת טלביה היפה, והעברנו יום חולין עירוני. שמענו את סיפורי השכונה המיוחדת עוד מהמאה ה-19. ביקרנו בבית הנשיא. את הנשיא אמנם לא פגשנו, אבל קיבלנו הסבר מעניין על המקום וחשיבותו. ביקרנו במתחם התחנה ובמשכנות שאננים. משם נסענו לספריה הלאומית התפעלנו מגודלה ומיופייה. חזרנו למלון למנוחה קצרה ובערב יצאנו לזאפה להופעה של אורנה ומשה דץ, כולל ארוחת ערב. את היום השלישי פתחנו בביקור ב"בית אות המוצר": ראינו את המבנה המיוחד ואת עבודות האומנים שמאכלסים אותו. משם המשכנו לגן הבוטני. לאחר נסיעה קצרה ברכבת המקומית עשינו סיור רגלי בגן והתרשמנו מהצמחים והחממה. ביקרנו בעמק הצבאים -

זהו פארק עירוני המשתרע על שטח גדול בו יש בעלי חיים, ציפורים והרבה ירוק. חזרנו למלון ובערב בארוחת הערב חגגנו יום הולדת 91 לשולה ברוך. את היום הרביעי והאחרון התחלנו בהר ציון.

טיילנו ברובע הארמני, ביקרנו במוזיאון הארמנים, מקום יפה גדול ומאוד מומלץ. משם המשכנו לכנסיית עמנואל אשר מייצגת את הנוצריים המשיחיים והחיבור שלהם עם היהדות. לאחר ארוחת צהרים השתתפנו בסדנת קפה במקום שנקרא "אגרו קפה", של יצרני קפה ממושב שריגים. שבנו הביתה מלאי חוויות. מהתרשמותי לאחר הטיול, זה מיזם תרבותי מלכד ויש לתת את הדעת ולעשות הכל שלא ייפסק בשנים הבאות. אלי אלישע

איחולים רבים והרבה נחת
לעתליה ובני סודרי והמשפחה
להולדת הנכדה
בת לסיון ויגאל
בית משאבי שדה

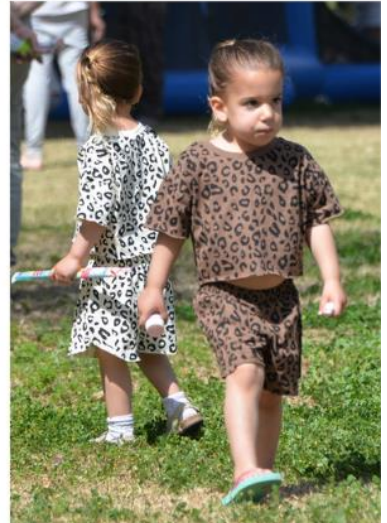
בניהולו של אלישע וחברי הצוות היה מעולה, המלון היה ברמה גבוהה. אלישע, כמו מטפלת מסורה דואג לכל. כל אחד ואחת הרגיש שהוא בידיים טובות. ארוחות הערב עם 20 מנות, וכך גם ארוחות הבוקר. והטיולים בהתחשבות מרבית בכל אחד ואחד טובלה אבריאל

פורים 2025 - סיכום חוליה

ניצלנו הפוגה קלה בקרבות ותקציב "גמיש", לחג תלת אירועי:

"זה אל זה שולחים מנות" - **משלוח מנות קהילתי**: הנרשמים דיווחו על מנות מושקעות, רגישות וחשיבה יצירתית ברמה של AI. ירקות שנקטפו זה עתה נצררו לחבילה בריאה, ערכה להכנת פנקייקים ממותגת, יינות משובחים ושוקולדים מארצות רחוקות, מה לא היה שם. בעיקר שמחנו לשמוע על החיבורים בין המשפחות בקהילה וההשתתפות של משפחות מניר יצחק. ללא ספק מסורת מוצלחת שנשמר לשנים הבאות. ואפשר גם לא בפורים (הרי לא כל יום?).

"פורים לנו נשכח את הכל" - **מסיבת הריקודים** השנה משכה אליה המוני אדם מחופשי ללא הכר. בעיקר צעירים, אבל גם ממועדון מופת הגיעו. מורידים את הכובע והמסכה בפניהם. והנושא השנה - סרטים ישראלים. כרזות עם קריצה לחברי הקיבוץ, מעוצבות על ידי **נועה לוי (שביט)**, נתלו על הקירות, אורות צבעוניים ושטיח אדום נפרש. ועכשיו רק חסר שיבוא קזבלן. אט אט דמויות נשכחות מסרטים מכל הזמנים החלו ממלאות את הרחבה. מי לא היה שם?! דובי גל מלך הסלים על שפמו וגרביו המשוכות מעלה, רקדני הרקע של "קזבלן" על פדלפונם וצעדיהם הקלילים, ענת עצמון בדמות נילי מ"אסקימו לימון" על חשקיה הסודיים מתחת לצמות, רמי הויברגר בדמות קרמבו מ"מבצע סבתא" - הקיבוצניק שכולנו רצינו להיות פעם, יהודה ברקן בדמות צ'רלי ואפילו כמה הודים מ"סוף העולם שמאלה". ועוד דמויות רבות אייקוניות וגם כאלו שהתחפשו בלי קשר. העיקר הרוח.

למי ששתה מספיק הייתה הרגשה שהוא בחלום ליל חורף שרבי של אבי נשר. את המסיבה פתחנו בהופעות היתוליות של הגששים המקומיים "אף אחד לא קם" ושיר "הלהקה" המקומית "אם זה טוב ואם זה רע". למופיעים **יאיר אייזן, אורן ענבר, דורון דהן, שי כהן, ניצן ועפרי** - תודה שהרמתם והפקתם. עשיתם לכולנו שמח כמו שהרבה זמן לא העזנו. לא על הלבן לבדו יחיה האדם...

עוד כיכבו והשקיעו - בנות הפופקורן, סרגיי ודבורה, חבורת קיסין מאמא יו קיירו, קוני למל, גילה, הבורקסים המעונבים - שיחקתם אותה היה מדהים. משקאות נמזגו ביד נדיבה וגילופין לכל דורש. מוזיקה מכל הזמנים - לא תמיד מותאמת אבל מי זוכר. כולם רוקדים כולם שמחים. כולם קצת מעדיפים לשכוח. היו גם פציעות. MURDER ON THE DNACE FLOOR. המסיבה נמשכה לתוך השעות הקטנות. ומה שהלך שם רק קירות האסם הוותיקים יידעו לספר....

"צהלה ושמחה" - למחרת בבוקר **הפנינג פורים** חם במיוחד. החמסין האביבי והמחסור בצל מרגיע, לא עצר את הנעורים בהובלת **ירדן המדריכה** מלהתחפש לכפר דרדסים ולהרים דוכנים ומתנפחים. המקלות מסתובבים וחוטי סוכר מתגבשים לכדי ענן מתוק, ילדים ממותקים ופופקורן ממולח - לא צריך יותר מזה. אבל אם כן - אז למה לא? קיר טיפוס צמח באמצע הדשא והורים שלחו את ילדיהם מעלה באומץ וזיעה. השנה החלטנו שעדיף להסתובב ללא מופע מרכזי מיישב. אולי שנה הבאה נחליט משהו אחר.

תודות וזמן אוויר בעלון -

ראשונות **אווה ושלי** מרכזות החולייה. נתנו מעצמן ומבעליהן שעות ארוכות, חשיבה, השקעה והמון אכפתיות לכל הפרטים והאוכלוסייה.

לרני ז. - על הבר החדש לאסם.

לסימון - על הבורקסים במסיבת סרטי הבורקס.

למאיה לוברצקי - המוזגת, על העזרה.

למועצה על ההדפסות

תמיד שמחים לשמוע דעות ורעיונות וכמובן לחברים חדשים

ח. פורים

קדמ-פסח 2025

השנה ניסינו לבדוק התכנות לעשיית חג הפסח בחדר האוכל, התברר לצערנו, שבמחיר הלא מסובסד לא נרשמו. והיות וסבסוד לא הצלחנו לקבל, חזרנו שוב לתכנון קדם פסח. הקדם-פסח נחגג ברחבת המועדון (לאחר שממש בשעות האחרונות הבנו שתחזית מזג האויר השתנתה, ויהיה נסבל בשעה שש). לקהל שהגיע חיכו עוגיות מכל מיני סוגים ושתיה חמה וקרה. בסוף האירוע גם חולקו קרטיבים לכולם. סדר המופעים, בהנחיית דורון דהן

1. שירת "שלח נא עמי" בביצוע הורים וילדים מבית ראשון במולדת

2. יציאת מצרים בהובלתו של משה, והפעם בתפקיד היה יואב עופר, הבעל של עדי כהן. חייבים לציין שזה נעשה כבר שנים לפי הרעיון והתכנון של נאוה רייב (התלבושות הוכנו על ידי גנדי ז"ל)
3. הבאת העומר - ילדים הביאו שיבולים מאוגדים עם חרציות.
4. מקהלת הילדים שרה את "מה נשתנה" ו"ארבעת האחים" בניצוחה של עופרי בלטרן

5. מופע נוער של עשרת המכות בארגון הקומונרים
6. ריקוד חד-גדיא המסורתי, שתכננה נאוה רייב וארגנה השנה טל מוסאי
7. עופרי בלטרן שרה את השיר "להאמין".
8. ריקוד "יותר מזה אנחנו לא צריכים" בתכנון והובלה של אור אייזן

9. שירה בציבור של "אחד מי יודע" בהובלת שי כהן ויאיר אייזן ומלא ילדים.

תודה מיוחדת לאחד והיחיד, מרסלו בן שופט, שעשה את הליווי המוזיקלי לכל החג. תודה רבה על הגברה למתן גוטליב, ניב מוסאי ואלון אופק. מתן וניב אף העבירו ברגע האחרון את מיקום ההגברה מהאסם לרחבת המועדון. מתן אף הגדיל לעשות והשתתף בתור האבא בחד - גדיא עם אחותו גלית כגדי.

תודה לחברי בית ראשון שעמדו במשימה הלא קלה, לקומונרים החמודים על העזרה, ליובל בן חיים על הבאת השיבולים מדי שנה, תודה רבה לכל המשתתפים המופיעים ולכם הקהל. מזכירה שאנחנו רק שלושה בחוליה, ונשמח מאד אם אנשים נוספים יצטרפו אלינו. נסיים בתקווה ובתפילה שבקרוב כבר יחזרו כל החטופים למשפחותיהם.

טל מוסאי, רונית בן טל ונגה פרסי (חוליית פסח).

הפוסט המצורף פורסם בבלוג של דן חנוך בפסח לפני שנה, ולא פורסם אז בעלון. הוא רלוונטי היום גם.

עקדים היינו

פעם אחת בואראנסי ראיתי מחזה מדהים. ברחוב העמוס לעייפה באנשים, ריקשות ואוטובוסים – הלכה לה פרה לבדה. ההמון נחצה לפנייה, רכבים הפסיקו לצפור מולה, והפרה עם כבודת בוץ קרוש עליה, טיפסה במדרגות אל תוך חנות בגדים ומצאה לה שבת על יד הקופה. אף אחד לא הפריע לפרה הזו להנות מקור המרצפות במרבץ החדש, והקונים עקפו מהצד כדי לבצע את עסקתם עם המוכר. ככה זה אצל ההודים – יש דברים מקודשים גם פרה בתוך חנות בגדים היא מקודשת, וכולם עובדים אצלה, או לפחות לא מפריעים לה להעלות גרה ליד הקופה. צילמתי.

ארבעה-עשר ימים לפני יציאת מצרים, בראש חודש ניסן, ציווה הקב"ה את משה ואהרון להתכונן לגאולה. באותו מועד ציווה אותם על זבח הפסח - שה תמים בן שנה אחת, על שמירתו בביתם - ארבעה ימים לפני שחיטתו, ועל אופן אכילתו – מתניכם חגורים, נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם. כמו כן ציווה אותם **"וְאָכְלוּ אֶת-הַפֶּסַח בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי-אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל-מִרְיָם יֹאכְלֶהוּ"** (שמות יב ח). כלומר, על המצות ידעו שבועיים מראש – זה לא רק הקטע של החיפזון שבגללו לא הספיק בצקם להחמיץ, שלא נדע מטומאה, יש פה עניין עם החמץ הזה. ואיך מכינים את השה התמים? בין הערביים יש לצלות אותו, על קרבו ועל כרעיו, באש, אסור לבשל במים או להכין בדרך אחרת – באש. ואת הדם ציווה למרוח על המשקוף והמזוזות, מבפנים, לאות שעשו. כל אלוהי מצרים – היאור – שבלעדיו אין להם חיים, הבהמה והשה – שאותם הם עובדים, וכל כשפי החרטומים שבהם הם עושים – עומדים להיות מושפלים. **"וּבְכָל-אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים.."** על מנת להיגאל מבית עבדים עליהם לעשות את הצעד הראשון לחרות – למשוך ידם מעבודה זרה, לקבל עול שמים בלבד, ולזבוח את 'תועבת מצריים'. לעצמם. לא לאל.

ואם כבר בענייני קדושה וטהרה עסקינן, החנות הזו נמצאת בגדה הטהורה של הנהר. בגדה השנייה לא גר איש, ויש בה רק כמה חושות של **'קאסטת הטמאים'**. נראה שלמרות שהנדל"ן משובח והמקום ריק אף אחד לא מעוניין בו. כולם מעדיפים את הסרחון והלכלוך בגרסה הטהורה. צילמתי.

הטהורים -

והטמאים -

"..איך זה שאתם הוודים, שחיים בדמוקרטיה הגדולה בעולם, איך קרה שככה זה אצלכם..?!" שאלתי את ראוי – המדריך ששכרתי להראות את עירו – **"..גנדי ניסה לשנות את השיטה ולבטל את 'הקאסטות', אבל אנחנו עדיין מחזיקים בה. אצלנו המעמד נקבע עוד לפני הלידה.."** והוסיף ראוי שבתו שלו התאבדה, כי לא יכלה להתחתן עם בן קאסטה נחותה. כל האלים והאלילים שאותם הוא עובד לא יכלו להצילה מהקרמה שפקדה אותה **"..היא אמרה למשפחה שהיא לא רוצה לחיות והציתה עצמה באמבטיה.."**

סיפר בלי שביקשתי "ידעת שכך יהיה..!?! שאלתי מזועזע את האיש "זו הקרמה שלה , וזו גם הקרמה שלי.. " אמר ולא יסף. באותו הרגע חשבתי 'שאינ אדם מתיר עצמו מבית האסורים' ואם המהטמה גנדי לא הצליח להתיר את העבדות המחשבתית המולדת הזו, ככל הנראה איש כבר לא יוכל. וגם אני לא יכולתי להציע ניחומים לאיש, אז הסתפקתי בטיפ נדיב על השרות, וחזרתי ושיננתי לעצמי שאני שם רק כדי [להתבונן ולספר](#).

שתי גדות לגנגס...

ומשהו קטן לסיום –

"...וְחַמְשִׁים עָלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם.. " (שמות יג יח)

בכל דור ודור חייב אדם לראות עצמו כמי שיוצא ממצרים. לחמש עצמו רוחנית, ופיזית, כי בכל דור ודור יש ממה לצאת. פעם זה אויב מחוץ ופעם זה צר מבית, ובפסח הזה [גם וגם](#). מצרים. אבל הגאולה, על אף שתתבצע במהירות – שהרי 'גאולה מציאה ועקרב באים לו לאדם בחטף' - תגיע רק לאחר שנצא מהעבדות המחשבתית המגבילה מכולן. ובכל דור בניסן, עלינו להיות מוכנים לצאת מבית עבדים. את כל מה שיש בו 'תועבת מצרים' [שבונה](#) [לאדם כלא וקושרת אותו לעבדות](#) - עלינו לזבוח מטאפורית. אחרת לא ניגאל. כמו אז, רק אחד מחמישה עלה, 'ד חלקים מתו בשלושת ימי אפלה'. רש"י.

ובבניין הארץ ננוחם –

דן חנוך.

סיוט תפקיד יו"ר מנהלת החינוך – מהט לאחור ופניט קדימה

לחברי הקיבוץ שלום,

לאחר ארבע שנים משמעותיות בתפקיד יו"ר מנהלת החינוך בקיבוץ, הגיעה העת לסיים את התפקיד ולפנות את המקום לרעיונות ומחשבות חדשים.

השנים בהן שימשתי כיו"ר מנהלת החינוך היו שנים מלאות באתגרים ומורכבויות. מהתמודדות עם תקופת הקורונה, דרך השינויים והמורכבויות בחיי הקהילה, ועד להתנהלות מערכת החינוך בזמן המלחמה. במהלך כל התקופה הזו, קיימנו פגישות קבועות אחת לשבועיים-שלושה, כדי לדון בסוגיות החשובות והבוערות.

לתפיסתי, האתגר המרכזי של מערכת החינוך בשנים האחרונות הוא לשמר את הטוב והמוכר מהחינוך הקיבוצי, שחלקנו זכה להתחנך בו, ובד בבד להבין ולגבש יחד את המשמעות של אותו הטוב והמוכר למציאות החדשה בקיבוצנו המתחדש. הצרכים, הרצונות ומערכת השיקולים שונים ומשתנים בהתאם למציאות הקיימת. התחלנו לדבר על האתגר הזה, אבל יש מקום להמשיך ולדון בו לעומק, שכן, יש לו השלכות רבות על תפיסת החינוך בקיבוץ ככלל, כמו גם כיצד ייראה החינוך הלכה למעשה: בשעות וימי הפעילות, בגודל הקבוצות ובתקנים, בתנועת הנוער, בסוגי ההכשרות לצוותים ובאיכות ההדרכות, בשיתופי הפעולה עם ענפי הקיבוץ השונים, במעורבות החינוך בקהילה ועוד.

לפני המלחמה היינו ממש רגע לפני תחילתו של תהליך בחינוך החברתי, מלווה עם יועצים חיצוניים. אני חושבת שעם כניסתו של מזכיר קהילה חדש, כדאי לשים תהליך מסוג זה על הפרק וליצור חזון ברור ומשותף בעניין החינוך בקיבוץ.

בצל המלחמה התהליך החשוב הזה לא הגיע לכדי מיצוי וטיפול ראוי. צו השעה היה ההתמודדות עם אתגרי המלחמה בעיקר במתן תמיכה למנהלי החינוך החברתי והגיל הרך בהתמודדות עם שאלות ודילמות שהתקופה העלתה - החל מפתחת וסגירת המערכות, דרך בניית החוסן של הצוות, הילדים, ההורים והמערכת כולה, וכמובן פתיחת בתי הילדים שלנו לילדי ומשפחות המפונים. אשרי חלקנו שזכינו להיות בצד הנותן למרות ובזכות כל האתגרים שבדרך וישר כח לצוותי החינוך וההורים על כל הטוב שהצלחנו להביא לפה יחד.

עוד הישג משמעותי שהוביל עדו גודלסמן כמזכיר עם מנהלת החינוך, היה בניית תכנית תקציב בשיתוף עם מזכירות הקיבוץ, לאחר שנים של חוסר הסדרה בנושא. מעבר לתוצאה עצמה אני חושבת שהדרך לשם - ביעוץ החיצוני, בהתגייסות לחשיבה משותפת של גורמים שונים בקיבוץ ובפרט המזכירות עם מנהלת החינוך ובשיתוף הציבור, יכולה להיות דוגמה עבורנו לבניית תהליכים טובים ומועילים.

במקביל, השתדלתי שבמנהלת יהיה גם מקום משמעותי לחשוב ולתת מענה לקול ההורי - לפעמים הצלחנו יותר ולפעמים פחות, אך הכוונות תמיד היו טובות.

הסיבה לסיום תפקידי היא ההרגשה שנכון לפנות את המקום, כדי לאפשר מרחב למחשבות, דעות ושיח אחר. אחרי שנים באותו תפקיד עלול להיווצר קיבעון מחשבותי, ומקום לאנשים חדשים להביע את עצמם ולהיות אקטיביים יכול לעשות טוב למערכת שלנו.

אני מאמינה בצוותי החינוך הקיימים ובמנהלים שעומדים בראשם. אני חושבת שעל כולנו, כתברים בקהילה, מוטלת האחריות שהמערכת הזו תמשיך להתקיים, לגדול ולצמוח. המערכת הזו היא לא של "הקיבוץ" במובן המופשט - מערכת החינוך הזו היא המערכת שלנו, של כל אחד ואחת מאיתנו - בין אם יש לנו ילדים בגיל הרך, בחינוך החברתי, או שאין לנו ילדים בה כלל. בראייה שלי, מערכת החינוך והילדים הגדלים בה היא לב ליבה של קהילה בריאה ושלמה.

בימים אלו אני מרגישה את החוסר הגדול של בעלי תפקידים משמעותיים - מזכיר קהילה ומנהל תרבות - שתי דמויות משמעותיות שבלעדיהן קשה מאוד לעשות חינוך טוב שמחובר לקהילה. כולי תקווה שבהקדם נצליח להוביל לשינוי גם בתחומים האלה, ושאלה יקדמו וישפיעו לטובה גם על מערכת החינוך.

ברצוני להודות מקרב לב לחברי המנהלת: נופר לביב, אייל מור יוסף, ציפי זריז, נגה פרסי, יטב בן טל ואווה ליפשיץ בן סעיד. תודה מיוחדת למנהלי החינוך בהווה ובעבר שהיו שותפים אמיתיים וטובים לדרך - שי אסא, סיגל ממון ושלומי בן גירא. תודה גם למזכיר הקהילה לשעבר, עדו גולדסמן, שידע להיות ולתמוך במערכת ובקשר שלה עם הקהילה. תודה גדולה לכל מי שעצר להגיד מילה טובה, או ביקורת בונה. הזדמנות גם לבקש סליחה מכל מי שהרגישה שקולו, או קולה לא נשמע ולא קיבלה מענה ממני או מהמנהלת. המציאות שלנו יוצרת מצבים מורכבים שמתערבבים, האישי במקצועי והקהילתי, לא תמיד הצלחנו לעשות את החיבורים שירגישו נכונים וטובים לכולם.

תפקיד יו"ר מנהלת החינוך היה עבורי הזדמנות יקרת ערך לעשייה משמעותית בתחום שהוא ליבת העשייה גם בחיי המקצועיים ובמקום שהכי חשוב לי בעולם - הבית שלי. למרות האתגרים הרבים, אני מסיימת אותו עם תחושת סיפוק ומשמעות. החיבור לאנשים ולקהילה מחזקים אותי, בוודאי בתקופות מורכבות כמו אלו, ואני מאמינה בחברה שאנחנו יוצרים יחד ובכל אחד שבוחר להיות חלק ממנה.

בימים הקרובים יצא מכרז לתפקיד יו"ר מנהלת החינוך ובינתיים אסיים בתקווה שנמשיך לשמר ולשאוף למערכת חינוך איכותית, ערכית וקהילתית, שתהווה מקור גאווה וחיבור לכולנו.

בברכה,

הילה ענבר

מהנצפה בספרייה / רחלי

בימים אלה רבקה ואני מאווררות את הספרייה, ממיינות את הספרים ומוציאות ישנים, מנגבות אבק ומחזירות את הספרים הראויים. בעקבות זה הצבנו בחוץ כוננית ספרים ישנים עם כותרת "אפשר לקחת" ואנשים אכן לוקחים. אם יש ברצונכם למסור ספרים במצב טוב, אנא צרו קשר להביא לנו. כמו כן אנחנו מוסיפות ספרים חדשים בכל חודש. את הספרים אנחנו מכניסות לקטלוג ועוטפות להגנה ואז הם מוכנים להשאלה.

ספרים חדשים בספרייה

ספרי עיון: עימות בין השקפות/תומס סואל, פרזיטים/גד סעד, תנו לי להסביר/יוסף חאדד, טיפות במדבר/ חילי טרופר, מבוא לניצחון/דובי פרנסס.

ספרי עלילה: שיעורים בפיתוח קול/דורית רביניאן, המסעדה האחרונה בפריז/לילי גרהם, מקום שמור/יעל ואן דר ואודן, שמרי נפש/קמה ורדי, ספר הנוכחות/אסא כשר, אנחנו מפענחים רציחות/ריצ'רד אוסמן, להיות או לא/איריס קאופמן, נראה בסדר מבחון/אייילת פרטוש עבו, ועוד ועוד. כל הספרים עכשוויים ומומלצים לקריאה כל אחד לפי טעמו.

שמעו סיפור (מהפייסבוק) -

סטודנט אחד שאל את הפרופסור שלו: "קראתי ספרים רבים בחיי אבל אני לא זוכר את רוב המידע שקיבלתי מהם, אז מה היתרון בקריאת כל כך הרבה ספרים?" הפרופסור שתק ולא ענה באותו היום, "אני אענה לך ברגע המתאים" אמר לסטודנט. כמה ימים לאחר מכן הפרופסור ביקש מהסטודנט לפגוש אותו ליד הנהר. הפרופסור הראה לסטודנט דלי עקום, כולו מכוסה בוץ עם חורים בתחתית. אמר הפרופסור: "בוא נלך להביא מים מהנהר עם הדלי הזה".

התלמיד היה נבוך וחשב שזו משימה חסרת היגיון כיוון שאי אפשר לשאת מים בדלי מלא חורים. עם זאת הוא לא רצה להתנגד לפרופסור שלו, אז הוא הרים את הדלי השבור ורץ לעבר הנהר. הוא מילא את הדלי והתחיל את הדרך חזרה, אבל לא הצליח להגיע רחוק, תוך כמה צעדים המים דלפו מהחורים והדלי התרוקן. הוא ניסה מספר פעמים אך נכשל והרגיש מתוסכל. לאחר מכן הוא חזר לפרופסור שלו ואמר "נכשלתי, לא הצלחתי להביא מים בדלי הזה, או שזו משימה בלתי אפשרית או שאני לא יוצלח, בבקשה סלח לי". הפרופסור חייך במתיקות ואמר: "לא נכשלתי, תסתכל על הדלי, הוא נקי עכשיו, תראה איך הוא מבריק, כמו דלי חדש. בכל פעם שהמים דלפו מהחורים הלכלוך שבתוך הדלי נשטף, אותו דבר קורה לך כשאתה קורא ספר, המוח שלך הוא כמו הדלי עם החורים והמידע שיש בספר הוא כמו המים. אתה לא קורא כדי לזכור את התוכן, קריאת ספרים מעניקה לך רעיונות, ידע, רגשות, חוויות והיסחפות לעולמות שאינם שלך. הפעולה הזו מנקה את המוח מכל "הלכלוך" שמצטבר עליו בזרם מידע חדש. בכל פעם שאתה קורא ספר אתה עובר מהפך קטן, אתה כאילו נולד מחדש כאדם שונה עם רובד נוסף של ידע

ואתה לא אותנו אדם שהיית לפני שקראת את הספר. סיפור העלילה כמו המים מחלחל, מבריק, משנה תפיסות, ממלא בהשראה וגם אם לא תזכור מהספר כלום – הקריאה עשתה את פעולתה והעבירה אותך חוויה, לכן אל תפסיק לקרוא כי כדאי מאוד לקרוא".
אני מזמינה אתכם לבוא לבקר בספרייה שלנו שהיא ממש אוצר של ספרים חדשים וישנים, תמצאו את הספר המתאים לכם, תקראו כל יום עשר דקות, או רק פרק אחד וכך תעשו למוח טוב ותצברו חוויות מיוחדות.

פינת התודות:

הספרייה דורשת תחזוקה וטיפוח. אני רוצה להודות מקרב לב לאנשים שעוזרים בכך ותמיד נענים לכל צורך, זה לא מובן מאליו.
התודות הן ליוסי וחאלד, אלי כהן, נטע ודני, ודן ורני כמובן. בכולבו תודה לעננה שמזמינה לי כל דבר שאני מבקשת. תודה מיוחדת למנדל, דבורליה ודובי קלעי, שנתנו יצירות מאוד יפות שלהם בציוור ובצילום לקישוט הספרייה. תודה לנגה שתרמה ספרים רבים וטובים והעשירה את הספרייה שלנו. יש בקיבוץ שלנו הרבה אנשים טובים באמצע הדרך ואיתם טוב לצעוד.

פינת הבקשות:

אני מבקשת לא לאכול בספרייה. מי שזקוק להפסקת אוכל מוזמן לעשות זאת בלובי, יש שם שולחנות וכסאות, נא להשאיר נקי אחריכם.
אתם מוזמנים לבקש ממני לקנות ספרים, ששמעתם עליהם המלצות טובות.
רחלי חנוך

הגלרייה
גלרייה לאמנות קיבוץ משאבי שדה

"פרחים ועצים בנגב"
דוד מנדל

הפתיחה
יום שבת
5.4.2025
בשעה 17:00
גלריית הגבעה | משאבי שדה

התערוכה תהיה פתוחה במהלך חודש אפריל

מתנדבים להסעות

היום בקיבוץ יש מספר לא מבוטל של פנסיונרים שלא עובדים . אנחנו מספר מאוד מצומצם של נהגים המתנדבים בהסעות לטובת המרפאה . כל נסיעה חוסכת 200-300 ₪ עלות מונית לוועדת בריאות . אני פונה , לא בשם המרפאה אלא רק בגלל שאני רואה את המצוקה של המרפאה במציאת נהגים להסעות . האם זאת בקשה מוגזמת לפנסיונרים שלא עובדים יתנדבו פעם אחת בשבוע להסעות לסורוקה או לקופת חולים או למועצה ? כל נסיעה כזאת חוסכת הרבה כסף אפילו שהתגמול הוא מינימלי והעיקר ההתנדבות .אני עושה שתיים שלוש נסיעות בשבוע וזה עושה לי טוב . צביקה עובדיה

האביב הגיע מזג האוויר נע בין שרב לקור והמדינה במלחמה חיצונית ופנימית. בעזה ובצפון החיילים בלחימה, החטופים לא משתחררים וכל סרטון שמגיע קורע את הלב. הזמן עובר והגענו לערב פסח שני. המציאות קשה, וקשה לראות את התקווה.

גניבות- בחודש האחרון הייתה פריצה לבית של חברה ותיקה בשעות הבוקר נגנבו תכשיטים ומחשב נייד, הגנב נכנס דרך החלון למרות שהדלת לא הייתה נעולה. שכנים שראו אותו יוצא מהבית חשדו, אבל לא מספיק כדי לדווח. המשטרה הגיעה חקרה מעט אך למיטב ידיעתנו טרם נתפס גנב.

כמה ימים לאחר מכן בקיבוץ שדה בוקר, הגיע בשעות הבוקר פבלו מקיבוצנו שעובד שם כמנהל כולבו וגילה גניבה. מיד הזעיק את הבטחון והמשטרה ושני הגנבים נתפסו.

הצבעה על קליטת הבנים ומפוצלי סטטוס לחברות עברה בשלום -מזל טוב לכולנו. ועכשיו חותמים על הסדר הבתים . הבנייה בשכונת הבנים מתקדמת, עברו את שלב היסודות, וכבר רואים איך הממ"דים צומחים לגובה.

ערב נשים של המועצה שהתקיים במשק היה מאד מעניין עם אדווה דדון ונשים מהמועצה שסיפרו על התמודדות בחייהם .

שבת שלום וערב פסח שני שמח

והלוואי ישובו מהרה כל חטופינו